ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ : ***Ξενοφῶντος, Συμπόσιον 4.31-4.32.***

Α1.

Τώρα, όμως, πια, επειδή έχω χάσει την περιουσία μου στην ύπαιθρο και εντός του άστεως, αλλά και επειδή έχω πουλήσει τις κατασκευές του οίκου μου, θεωρούμαι άτομο αξιόπιστο για την πόλη, και δεν απειλούμαι, αλλά πλέον εγώ απειλώ τους άλλους, διότι μπορώ ως ελεύθερος και να μένω και να φεύγω από την πόλη· τώρα πια οι πλούσιοι σηκώνονται και από την θέση τους για μένα και απομακρύνονται από τον δρόμο μου για να περάσω. Και μοιάζω πια με τύραννο, ενώ πριν ήμουν δούλος· και τότε εγώ πλήρωνα φόρο στον λαό, τώρα η πόλη μέ τρέφει με δικά της χρήματα. Αλλά, όταν ήμουν πλούσιος, με κατηγορούσαν, διότι συναναστρεφόμουν τον Σωκράτη, ενώ τώρα, επειδή είμαι πλέον πτωχός, δεν τους απασχολεί καθόλου. Και όταν είχα πολλά, πάντα κάτι έχανα ή από την πόλη ή από την τύχη· τώρα όμως δεν χάνω τίποτα (γιατί απλά δεν έχω), και πάντοτε ελπίζω να κερδίσω κάτι.

Α2.

Στο απόσπασμα αυτό ο Χαρμίδης, αντίθετα με την κοινή λογική, αιτιολογεί τις αιτίες για τις οποίες νοιώθει ευτυχής που από πλούσιος κατάντησε πτωχός και ενδεής. Έτσι περιγράφει την παρούσα κατάστασή του ως ευτυχής, διότι τόν τρέφουν, τόν υπηρετούν, είναι ελεύθερος να πράξει και να πάει όπου θέλει, ενώ πριν, όντας πλούσιος, συνέβαιναν τα ακριβώς αντίθετα.

Β1*α*.

ΘΕΤΙΚΟΣ	**ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΟΣ**	**ΥΠΕΡΘΕΤΙΚΟΣ**
κακὸν	**κάκιον/χεῖρον**	**κάκιστον/χείριστον**
μάλα	μᾶλλον	**μάλιστα**
ἡδέως	**ἥδιον**	**ἥδιστα**
πένης	**πενέστερος**	**πενέστατος**
πολλὰ	**πλείονα/πλείω**	**πλεῖστα**

Β1β.

ΜΕΛΛΟΝΤΑΣ	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ
λήψοιτο	**εἰληφὼς εἴη**
πείσεσθαι	**πεπονθέναι**
τροστάξεται/προσταχθήσεται/προσταγήσεται	**προστέτακται**
ἐκστήσονται/ἐκσταθήσονται	**ἐξέστησαν/ἐξεστήσαντο/ ἐξεστάθησαν**
οἴσουσα	**ἐνηνοχυῖα**

Β2α.

-ἢ ποιῆσαι : β΄ όρος σύγκρισης λόγω του **μᾶλλον**, τελικό απαρέμφατο και αντικείμενο στο **ἱκανὸς εἶην** (α΄ όρος το **παθεῖν**).

-τῇ πόλει : δοτική ποιητικού αιτίου στο επίθετο **πιστὸς** που είναι παθητικής σημασίας.

-ἐπιδημεῖν : υποκείμενο του απρόσωπου ρήματος **ἔξεστι**, τελικό απαρέμφατο.

-μοι : δοτική προσωπική χαριστική στο ρήμα **ὑπανίστανται**.

-Σωκράτει : αντικείμενο χάριν προθέσεως στο ρήμα **συνῆν**.

-ὑπὸ τῆς τύχης : εμπρόθετος αιτίας στο ρήμα **ἀπέβαλλον**.

Β2β.

-ὅτε μὲν πλούσιος ἦν : χρονική πρόταση, ως επιρρηματικός του χρόνου (σύγχρονο) στο ρήμα **ἐλοιδόρουν**.

-ὅτι συνῆν (Σωκράτει) : αιτιολογική πρόταση, ως επιρρηματικός της αιτίας στο ρήμα **ἐλοιδόρουν**.

-ἐπεὶ πένης γεγένημαι : αιτιολογική πρόταση, ως επιρρηματικός της αιτίας στην κύρια **οὐδὲν μέλει οὐδενί**.

Β2γ.

Χαρμίδης εἶπε καὶ πάλαι μὲν αὐτὸν φόρον ἀποφέρειν τῷ δήμῳ, τότε δὲ τὴν πόλιν τέλος φέρουσαν τρέφειν αὐτόν.